

UNIWERSYTET
ŁÓDZKI

Profesor

Olga Czerniawska

Prof. dr hab. Olga Czerniawska (ur. 4.04.1930 w Łodzi) – absolwentka filozofii w zakresie historii na Wydziale Humanistycznym UŁ (1948–1952). W latach 1952–1954 współpracująca z prof. dr. M. Serejskim z UŁ i Zakładem Historii i Historiografii PAN. Od 1954 roku instruktor historii w Młodzieżowym Domu Kultury w Łodzi, a od 1957 roku nauczycielka historii w Liceum dla Pracujących nr IV i VIII w Łodzi. W 1967 roku wykładowczyni metodyki pracy kulturalno-oświatowej, a od 1968 roku kierownik Państwowego Studium Kulturalno-Oświatowego i Bibliotekarskiego w Łodzi. W dniu 22.02.1968 roku uzyskała stopień naukowy doktora nauk humanistycznych na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UŁ na podstawie pracy *Szkoła a środowisko rodzinne dorosłego ucznia* napisanej pod kierunkiem prof. dr. Aleksandra Kamińskiego. Od 1972 roku starszy wykładowca Międzywydziałowego Studium Kulturalno-Oświatowego UŁ. Od 1977 roku adiunkt w Katedrze Pedagogiki Społecznej. W 1978 roku uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie rozprawy *Poradnictwo jako wzmacnianie środowiska wychowawczego*. W latach 1980–2000 pełniła funkcję kierownika Zakładu Oświaty Dorosłych. W latach 1981–1984 prodziekan do spraw dydaktyki na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UŁ, a zarazem zastępca dyrektora Instytutu Pedagogiki i Psychologii. W 1990 roku powołana na stanowisko profesora nadzwyczajnego, a w 1996 roku uzyskała tytuł naukowy profesora. W latach 1984–1993 kierownik

Katedry Historii i Teorii Wychowania; w latach 1993–2000 – kierownik Katedry Teorii Wychowania oraz Zakładu Oświaty Dorosłych na Wydziale Nauk o Wychowaniu UŁ. Autorka ponad 200 artykułów i 9 monografii naukowych, wśród których do najważniejszych należą: *Kształcenie dorosłych a środowisko rodzinne* (Warszawa 1970), *Poradnictwo jako wzmacnianie środowiska wychowawczego* (Warszawa 1977), *Erwachsenenbildung in Polen. Theoretisch-methodologische Grundlagen und ausgewählte Forschungsbereiche* (współred. z H. M. Griese, Baltmannsweiler 1989), *Edukacja dorosłych we Włoszech. Wybrane problemy* (Łódź 1996, nagroda MEN w 1997), *Szkice z andragogiki i gerontologii* (Łódź 2007), *Drogi i bezdroża andragogiki i gerontologii* (Łódź 2012), *Nowe drogi w andragogice i gerontologii* (Łódź 2017).

Członek: Klubu Inteligencji Katolickiej w Łodzi, Łódzkiego Towarzystwa Naukowego, Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Łodzi, Polskiego Towarzystwa Higieny Psychiczej i Towarzystwa Wolnej Wszechnicy Polskiej oraz Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego, w tym przewodnicząca Łódzkiego Oddziału do 2000 roku. Od 1993 roku – wiceprzewodnicząca Akademickiego Towarzystwa Andragogicznego, a od 1981 roku – członek Zarządu Association Internationale des Universites du 3e Age. Należy także do European Society for Research on the Education of Adults. Od 1980 roku członek NSZZ „Solidarność” wspierający działania na rzecz odnowy akademickiej i moralnej akademickiego środowiska. Jest też członkiem rady naukowej periodyków: „Oświata Dorosłych”, „Edukacja Dorosłych” i „Gerontologia Polska”. Odznaczona i wyróżniona: Złotą Odznaką Zasłużony Popularyzator Wiedzy TWP (1976), Honorową Odznaką Miasta Łodzi (1984), Złotą Odznaką UŁ (1992), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1990), Medalem UŁ „W Służbie Społeczeństwa i Nauki” (1996), Złotym Krzyżem Zasługi (1979), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia (1988), Medalem Universitas Lodziensis Merentibus (2006), Medalem za Długoletnie Pożycie Małżeńskie (2005).

Opracował prof. dr hab. Bogusław Śliwerski, dr h.c. multi
Katedra Teorii Wychowania, Uniwersytet Łódzki